

י"ח י"ז. צווי על שניהם. וכוה לקמן י"ט רי"ד במקיף וניקף וכן באותו ואת בנו אם אחד שוחט פרה ואחד שוחט אמה ואחד שוחט את בנה, שנים האחרונים חייבים (על בנו ואותו) דכ' לא תשחטו (ויק' כ"ב כ"ח), חולין פ"ב א', וערש"י ומהרש"א. וע"ע לקמן כ"ב קס"א. י"ח כ'. ואקרב. דב' כ"ב י"ד. אל תגשו. שמ' י"ט ט"ו. אני ארבה נשים. סנה' כ"א ב'. י"ח כ"ד. כי יקח. דב' כ"ב י"ג. אשר ענה. דב' כ"ב כ"ד. הבה. כ"ט כ"א. י"ח פסוק ז' במאמר המוצג למעלה. את זכר לא תשכב. לקמן פסוק כ"ב. י"ח כ"ט. ובסוטה מ"ג ב'. בסוף. וז"ל: חורגתא הגדילה בין האחין אסורה לינשא לאחין דמתחזיא כי אחתייהו. ולא היא, קלא אית ליה למילתא, ע"כ. ורע"א ציין לתוס' יבמות כ"א א' ושם הובא הירושלמי יבמות ב' סוף ד': שני חורגים שגדלו בבית אחד אסורין להנשא מפני מראית עין, אָתא עובדא קמי ר' חנינה, אמר סבין (ינשאו) באתר דלא חכמין להון (במקום שאין מכירין אותם), ע"כ. וכל הפוסקים תפסו להיתר, וכן הרמב"ם איסורי ביאה ב' ג'. ולדעת הבבלי יבמות כ"א א' גם אשת חמיו מותרת ולא חיישינן משום מראית עין, וכן פסק הר"ף. וב"י אומר שכן נראה דעת הרמב"ם שלא מנה אשת חמיו בין האסורות, ונמוקי יוסף כתב בשם הריטב"א שהרמב"ם ורבים מרבותינו ז"ל התירו וכן עיקר וכן המנהג בכל ספרד, ע"כ אבל בירושלמי אסרו אשת חמיו וכן פסקו בה"ג והרא"ש והטור. והשו"ע אבה"ע ט"ו כ"ד הביא שתי דעות אלו, ועי' „פתחי תשובה" שם ושור"ת נודע ביהודה כ"ו, והגהות ר"י ברלין יבמות. י"ח ל'. פ' משפטים. כ"א ד'. י"ח ל"א. פ' קדושים. כ' י"ז. י"ח ל"ב. קדושים. כ' אות מ"ט. י"ח ל"ו. ובירושלמי. עי' במפתח, בדבור. י"ח ל"ז. ממילא קיימא באיסורה. ויש להעיר מאותו אשתו שמותרת לאחר מיתת אשתו. י"ח פסוק ט"ז במאמר המוצג למעלה. פ' תצא. כ"ה ה'. י"ח ל"ט. קדושים. כ' י"ד. י"ח מ"ג. קדושים. כ' י"ב, כ'. קדושים. י"ט. צ"ל כ'. קדושים. כ' י"ז. י"ח מ"ו. ולקחה. דב' כ"ה ה'. י"ח מ"ז. בק"ו וגז"ש. עי' להלן אות ע"ו ופ"ב. י"ח מ"ח. קדושים. כ' כ"א. י"ח נ"א. עי' לעיל י"ב אות י"ג. י"ח נ"ב. ומג"א. ומגילת אסתר (על ספר המצות). י"ח נ"ג. אמור. כ"א אות ק"ג. י"ח נ"ד. פ' קדושים. צ"ל פ' נשא ה' אות ס"ח. י"ח פסוק כ"א במאמר המוצג למעלה. פ' שופטים. י"ח י'. י"ח ע'. נראה חפזונה. הלשון בגמרא: תועה אתה בה לכסא (לכוס) אחרינא. ופי' הר"ן שמניח משכבי אשה והולך אצל זכר. ולשון רש"י, מניח אשתו של היתר ותפס זו של זנות. וכוה בתוס': שמניחין נשותיהן והולכין אצל משכב זכור, ע"כ. ועוד אמרו שם כ' ב' אל ישתה אדם בכוס זה ויתן עינו בכוס אחר, ואפילו שתיהן נשיו. י"ח ע"ג. בסנהדרין נ"ד. במשנה. שבגמרא שם. צ"ל שבמשנה. ויש לדייק. אבל יש להעיר כי לקמן כ' ט"ו, ט"ז כתיב כל באשה ולא באיש, וכן בשמות כ"ב י"ח. ועי' לקמן כ"ז אות מ"ו שבלשון תורה אין עופות בכלל בהמה, ועי' ב"ק נ"ד ב' והלשון ברמב"ם איסורי ביאה א' ט"ז. פ' ויקרא. א' אות ק'. י"ח ע"ד. פ' תצא. כ"ה קצ"ה. והפליאה מבוארת. וכן אני מתפלא על המחבר שהשווה בתחלת האות הענין כאן עם ענין משקלות, הלא שם לא כתיב כל עושה כל אלה אלא כל עושה